

Frământare

Rosica

E sfârșit de poveste între el și ea,
Parcă mai ieri își trăiau fericirea,
Însă totul s-a risipit aievea.
Ea încă speră,dar degeaba.

Ar vrea să fie totul cum era cândva,
Să se iubească fără să știe lumea,
Să își vorbească sincer și curat,
Iar seara să adoarmă îmbrățișați.

Prăpastia dintre ei nu îi lasă,
Îi chinuie și mereu îi apasă.
Nu le dă dreptul la fericire.
E un crud blestem căzut peste omenire.